

Р Е Ш Е Н И Е № 425

гр.Перник, 26 май, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесети май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 291/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на П.В.М.,*** против отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г.

По същество, жалбата се поддържа от оспорващия, иска отмяна на отказа, акцентира се върху занижената оценка от оценителната експертиза и че комисията не си свършила работата. Според него следва да се определи възстановителна помощ, тъй като е имал посещение от две огледни комисии.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността на жалбата, предвид приложимостта нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК и от лице, инициирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали дома му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт.

Видно от съдържанието на оспорваното решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.V.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целеви средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Довод в тази връзка е общата обжалваемост на административните актове по чл. 120, ал. 2 от КРБългария и наложена практика на КС и ВАС.

С молби от 4.VI.12 и 23.VII.12 г. подадени, до кмета на община Перник, жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището. Към молбата са приложени изискуемите от Правилника документи.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото са налични 2 експертни оценки от лицензирани оценители и специалист по конструктивна част, като в издадените специалистите протоколи остойностяването на щетите по жилището е в размер на 1148 и 1547 лева.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В

доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиран, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с отделно изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Правилника, редакция от 2012. г.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1606 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява и чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане МКВП при МС, взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Съдът приема, че оспорвания акт, в частта, засягаща жалбоподателя е без съществени нарушения на административно производствените правила. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписка и в случая сочат, че “несъответствието с правилника” така както е приела МКВП, представлява искане за възстановителна помощ за подпомагане финансирането на ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт, както е приел органа, не се предоставя възстановителна помощ. Следователно, несъответствието се изразява в невъзможността на административният орган да възмезди пострадали от природното бедствие за щети, които се ценят като текущ ремонт.

Този извод на административния орган е незаконосъобразен. Основание за това е приложеното по административната преписка конструктивно становище, дадено от експерт, извършил оглед и обследване на сградата. Според неговото становище, за сградата е наложително ново укрепване, тъй като степента на увреждане е определена като силна. Като резултат от природното бедствие значително се е нарушила носещата ѝ способност. Друго, към онзи момент сградата е била годна за обитаване, но е било наложително извършване на необходимото за укрепването ѝ изграждане на стоманобетонни колони на двата горни ъгъла на сградата, заздравяване на тухлени зидове, обработка и замонолитване на тухлени зидове, подмяна на керемиди и изграждане на комини. Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от ремонт, който определено не се приема като текущ, по смисъла на чл. 29, ал. 3 от Правилника, тъй като се налага намеса по носещата конструкция на сградата и сградата да стане годна за експлоатация.

Поради това този отказ, защо не се предоставя възстановителна помощ до размер, налагащ покриване на щети, от които жилището на жалбоподателя да е окончателно годно за ползване е незаконосъобразен - постановен е при съществено нарушение на процесуалното изискване решенията на изпълнителната власт да бъдат мотивирани, т.е. да съдържат кратко изложение на фактическите и правни основания за тяхното издаване. Правилото на чл. 30 ПОДМКВПМС не може да изключи този принцип, защото правилникът е подзаконов нормативен акт и не само че не изключва, но дори трябва да бъде съобразен с по-висшия по степен нормативен акт, а когато му противоречи, съдът е длъжен да приложи по-висшия по степен нормативен акт. Затова правилото на чл. 30 ПОДМКВПМС следва да се разбира като допълващо правилото на чл. 59, ал. 2 АПК за съдържанието на административните актове (решенията на органите на изпълнителната власт).

Възприетите от МКВПМС критерии за определяне размера на възстановителната помощ, освен че не са съобразени с чл. 29, ал. 2 ПОДМКВПМС, не са съобразени и с принципа на истинността на административното производство, така както е регламентирано в чл. 7 от АПК.

Водим от изложените мотиви Административен съд, Перник,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П.В.М.,***, решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1606 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Междуетатна комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет, която с мотивирано решение да реши въпроса по същество чрез правилото по чл. 29, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Междуетатна комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС от съобщението до страните.

Съдия:/п/